

Řekněte sám - Josef Zíma

Spolu: Řekněte sám
jak bylo vám,
když jste byl prvně
zamilován.

Chodil jste samý smích
po schodech zámeckých.

Jak račte znát,
nejste už mlád
a je to dávno,
kdy jste měl rád.

Dnes máte za zlé nám,
co dřív jste dělal sám.

Eva: Prý máme moc řečí.
Josef: Prý máme moc řečí.
Eva: A rozumu za mák.
Josef: A rozumu za mák.
Eva: Výprask nám svědčí.
Josef: Výprask nám svědčí.
Eva: A jak.
Josef: A jak.

Spolu: Bývalo vám
jak je teď nám,
nechtějte říct,
už nevzpomínám.

Také jste býval mlád.
Eva: Také jste míval rád.
Spolu: Tak řekněte sám,
že stejně ta láska sluší nám.

Eva: Prý máme moc řečí.
Josef: Prý máme moc řečí.
Eva: A rozumu za mák.
Josef: A rozumu za mák.
Eva: Výprask nám svědčí.
Josef: Výprask nám svědčí.
Eva: A jak.
Josef: A jak.

Spolu: Bývalo vám
jak je teď nám,
nechtějte říct,
už nevzpomínám.

Také jste býval mlád.
Eva: Také jste míval rád.
Spolu: Tak řekněte sám,
že stejně ta láska sluší nám,
tak řekněte sám,
že stejně ta láska sluší nám.